

• צפויה שערוריה פביב ביקורו בארץ של הגנרל הצרפתי ז'ורז' קניג בעוד שבועיים: כאורה משרד הבטחון. חשש המזמינים: חרות תנסה להתלבש על ביקור זה, תקבל פניו של הגנרל בשדה התעופה לוד במשלחת חגיגית בראשותו של מנחם בגין עצמו. לפי כל הסיכויים, תסרב המשטרה להרשות לחברי משלחת חרות לגשת אל המסוט, תעורר שוב סערה סביב זכויותיו של חברי כנסת לקבל אורחים מחוץ. הרקע להתנגשות זו: חרות סוענת כי הגנרל קניג התכוון ממילא לבקר בישראל כאורחה שלה, אלא ששמעון פרס חספו לפני שחרות תוכל לנצלו להגברת הפרסטיג' שלה בעיני הבוחרים.

• גבול הצפון עלול להתחמם. נקודת המוקד העיקרית: החוף הצפוני מזרחי של הכנרת.

• שערוריית בחירות חדשה מסתמנת באופק. נסיונותיו של שר הבטחון לגייס את הנשק הכבד והחדשים של צה"ל כנשק בחירות של מפלגות, יזכו לתגובה חריפה ומלוכדת של מפלגות הקואליציה והאופוזיציה גם יחד. שאילתה ראשונה על נושא זה, עלולה לבוא מצד חרות, הסקרנית לדעת מי סיפק לכתבים הדוים בישראל פרוט מלא על הנשק הסודי, שצה"ל עומד להפגין במצ' עד יום העצמאות ה-11.

• ציור בחירות אחר שיגיע לישראל בקיץ: הכור האטומי הראשון. מפא"י הבטיחה את בואם של אנשי מדע בינלאומיים לחנוכת הכור, שהובטח לישראל עוד לפני שנתיים, תעורר את כל הרעש האפשרי סביב הפעלתו.

• "קרנל" יתגבר על קשייו הכספיים. ההשקעה העיקרית לכיסוי החובות קצרי-הטווח תבוא מחוץ לארץ, השאר מבנקים מקומיים ומן הממשלה. התוצאה העיקרית של המשבר: דובינר עצמו, שהתרחק מהנהלתו המעשית של המפעל, כדי ללחוץ את מלחמתו הציבורית נגד המועצה לשיקוף פרי הדר, יתמסר טוב אישית להנהלה, יבצע ריאורגניזציה מרחיקת לכת לייעול המנהלה.

• בשורה משמחת לענף ההארכה והתיירות: צפויה שנת שיא בתיירות מחוץ לארץ, העשויה לעלות אפילו על שנת העשור. המונות מוקדמות, באמצעות חברות הסיסה והי נסיעות, מראות כי חלק גדל והולך של מטיילים — בעיקרם יהודים — המבליים באירופה, נוטים לכ' לול גם את ישראל במסעם. לעומת זאת: תחול ירידה ניכרת במספר האזרחים הי

ישראלים אשר יסעו השנה לחוץ לארץ. אחד הגורמים העיי קריים: רוב מקבלי הפיצויים מרגמניה כבר הספיקו להסדיר את ענייניהם בארץ זו, ואלה אשר תיכ' ננו להוציא את הי מטבע הזר שלהם על סוף, כבר ניצלו אפשרות זו בשני תיים האחרונות.

• מפלגה חי דשהישנה עלי לה להתחרות על קולות חברי

חרים לכנסת הרביעית. אישי ציבור, בני העדה הספרדית בירושלים, יזמו את הקמתה של מפלגה ספרדית לאומית. מצע המפלגה אושר השבוע על ידי מנהיגי העדה בירושלים ותל אביב, והם עומדים לפנות בקולקורא אל ציבור הספרדים לתת קולותיהם למפלגה זו.

• ישראל רוקח עשוי להעמיד את עצמו כמועמד בלתי תלוי ועצמאי בבחירות הבאות לעירית תל אביב, אם יתקבל בינתיים החוק לבחירתם האישית של ראשי העיריות. כדי להכשיל את כוונת הצ"ח להעמיד גם במקרה זה את חיים לבנון כמועמד, עשויים ידידיו של רוקח להפיץ את השי מועה כי הוא יופיע כמועמד רשימת ההסתדרות, נגד לבנון. פירסום מאמרו של רוקח בדבר בשבוע שעבר היה רמז ראשון בכיוון זה.

• צפה לסערה מסביב למשרד הסעד לקראת כינון הקואליציה הבאה. מתוך ידיעה כי תצטרף להחזיר משרד זה לסיעה אחרת, וקי רוב לוואי לתיים, מנצלת מפא"י עתה את ההזדמנות כדי להוציא ממשרד זה את רוב הסמכויות החשובות בשעת האזלוקה הבאה יסרבו הדתיים לקבל את המשרד בלי סמכויות אלה.

• חוליה מיוחדת לעיקוב אחרי אנשי משטרה תופעל כקי רוב ליד מורד הבילוש בתל אביב. לאחר תקריות לא מעטות, בהן היו מעורבים גם אנשי מדור הבילוש, הוחלט במטה הארצי לפזר את אנשי מדור הבילוש בין הנפות, להקים מחדש את המדור בעזרת שוטרים חדשים, שסיימו לאחרונה קורסים מתאימים.

• להקת בחירות מיוחדת תעמוד לרשות מפא"י אחרי ספת. למרות הצהרותיה החוזרות ונשנות של מפא"י על צנע בבחירות, גויסו יוצאי להקת הנחיל, שהסתחררו לאחרונה מלהקה זו, לתפקיד ביזור מיוחדים לבוחי רים. לחברי הלהקה, שתאורגן עליידי עידו בגוריון, לא יקרום של ביגיי, הובי סוזה משכורת נמו אנדיתית ותעסוקה עד לראשון בנובמבר.

(המשך מעמוד 6)
יכולה להפעיל עליו מרות — אפילו לא באימוי רצה.

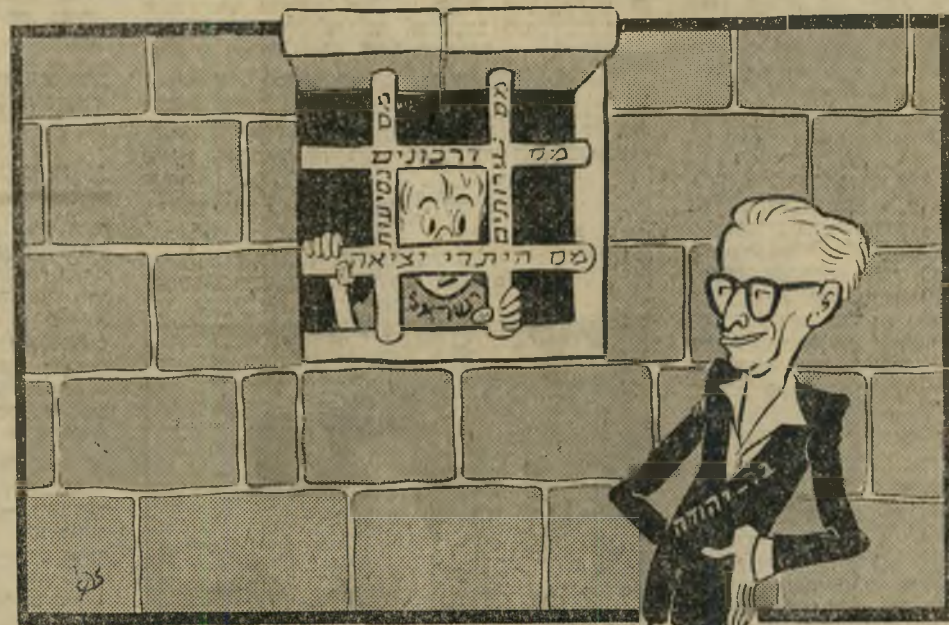
חינוך

בעל המצון

במערך הפוליטי של המפלגות הישראליות תופס ציבור הסטודנטים מקום זעיר. כי ב' ניגוד לכל מדינה אחרת בעולם, בה מהווה הסטודנט את חומר הגלם המעולה ביותר למחפכות, עומד הסטודנט הישראלי בתור לכרטיסים לתוכניות בידור כשלושה בטירה אחת, מתרחק מכנסים מפלגתיים כמפני אש. מצב זה השתנה בשנה האחרונה. יזמה מאחרת של השמאל הקיצוני וחרות, איימה להוציא את ההגמוניה המסורתית, הקיימת על הנייר לפחות, מידי מפא"י. ההסתערות המפלגתית הביאה את הסטודנטים לצעד מפ' תיע: במשאל שצריך היה לקבוע את צורת הבחירות להסתדרות הסטודנטים, הצביע רוב מוחלט בעד בחירות אישיות.

אולם גם שיטה זו לא הרתיעה את מפא"י מנסיונות השתלטותיה על הסתדרות הס' סטודנטים (העולם הזה 1120). השבוע קיבלו נסיונות אלה מפנה מפתיע.

טיפתידם במערכה. בדבר אחד לפ' חות מאוחדים כל הסטודנטים באוניברסיטה העברית: התנגדות לנסיונות חוזרים ונשנים של שלטונות האוניברסיטה להעלות את שכר הלימוד. לאחר ויכוחים ממושכים, ו'

„נראה איך תצא עכשיו!“

גרעונות ממושכים עוד יותר, הטיל שר הי חינוך והתרבות על חודעה מיוחדת, בראשותו של השופט העליון שמעון אגרנט, לחתת דעה על מוצא ממצב זה. החודעה, שפירסמה מסקנותיה עוד בראשית החורף, היתה תמי' ב' דעים בדבר אחד: שכר הלימוד באוני' ברסיטה הוא גמון יחסית. החודעה המליצה להעלות אותו בכ' 50 אחוז — 314 לירות לשנה ל'450.

הסטודנטים הודיעו כי הם יגישו את פקולטות האוניברסיטה, לא יהיו מוכנים ל' שלם שכר לימוד כה גבוה.

זמן ארוך, שר החינוך, עמו נגנשו נציגי הסטודנטים לאחר פירסום המסקנות, הצביע על מסקנה אחרת של החודעה שהיתה עלולה, לדעתו, להתחלקה מוכרת. קבע דו"ח אג' רנט: חודעה מיוחדת, ליד משרד החינוך וה' תרבות, תסמיר את שר החינוך להעניק הל' האות לזמן ארוך, בגובה שכר הלימוד, לסי' סטודנטים נוקקים. השר רמז כי יהיה מוכן לעיין בלב פתוח בכל בקשה כזו, אם תוגש.

נציגי הסטודנטים חזרו אל שולחיהם, או' לם הללו, לאחר ויכוח ממושך, העדיפו תשי' לום שכר לימוד קטן יותר בהחנה מאשר פרי' עון להחאות מעיקות בעתיד.

השבוע יצאו הסטודנטים אל הרחוב, הפ' גינו כאיש אחד נגד העלאה בשכר הלימוד. נציגי הסטודנטים דרשו וקיבלו פגישה עם ביגיי. אולם למרות חיוביו של ראש הממ' שלה, יצאו ממנו הסטודנטים בדיים ריקות.

• פגישה שהביאה לתגובה נרגנת של שר החינוך, שסמן כי הוא שחוסם בישיבת הי' ממשלה לעסוק בחשלות השכר.

הסטודנטים הנועמים הפגינו מתחת לחלונו של ראש הממשלה, הציעו לו „לעמוד על הראש ולהניח את אפלטון לסטודנטים“. אר' לם כציבור ממושקע, התפזרו בשקט כשנת בקשו לכך עליידי מנהיגיהם. „גלחם נגד העלאות עד טיפת הדם האחרונה!“, הבטיחו. אולם כל הסימנים הוכיחו שבוע כי הס' סטודנטים נלחמים במערכה אבודה. המלצות וועדת אגרנט נתנו בידי מפא"י נשק סודי לכיבוש הסטודנטים הממרים — קשה לשער כי סטודנט שיהיה זקוק להלחאות משרד החינוך והתרבות כדי לשלם שכר לימוד, יו' כל לפעול נגד המפלגה השלטת במשרד זה.

קרן היסודיים

בשבוע הבא יחלקו הדוחרים, ביום אחד, קרוב לתשעת אלפים מעטפות ברחבי המדי' נה. המקבלים: מורי בתי הספר היסודיים, אשר חלק משכורתם הופרש מדי חודש לקרן הפנסיה שלהם. תוכן המעטפות: צ'קים על הסכום המדויק שנוכה במשך השנים. יהיה זה, כנראה, סופה של אחת הפרשות האופייניות והמעטירות ביותר בחיי ציבור המורים בארץ. כי בגלל הצ'קים הללו, השי' תחררו לרגע קט המורים רכייה הליכות מכבלי סובלנותם, והסתערו בחימה שפוכה על נציגיהם הרשמיים.

הפרשה התלה לפני שנה, כאשר החליטה הממשלה לכלול את המורים היסודיים ב' רשת הפנסיה הממלכתית של עובדי המדינה. מאותו רגע הפכה קופת הפנסיה הפרטית של המורים, המאורגנת במסגרת הסתדרות המורים העברים בישראל, למיותרת: כי עתה מבטיחה המדינה עצמה למורים פנסיה בבוא מועד פרישתם מן השירות.

בקופת הפנסיה של המורים היסודיים נמצאו אותה שעה 3.6 מיליון ל"י — סכום שמתצטו נוכחת משכורות המורים ומחי' ציתו הוכנסה לקופה עליידי הממשלה, (ול' פניה, הועד הלאומי), כמעביד. כאשר צורפו המורים היסודיים לקופת הפנסיה של עובדי המדינה, והוחלט לפרק את קרנם הפרטית, הוחלט גם להחזיר לממשלה 1.8 מיליון ל"י, שהם חלקה בקרן. גותרה רק השאלה: מה לעשות עם 1.8 מיליון ל"י הנותרות?

הסתערות ברגע האחרון. התשובה נקבעה בפירוש עליידי החוק: כל מי שהפ' קוד כסף בקופה נחשב כבעל חוב, ויש להח' זיך לו את כספו. החוק גם קבע כיצד לערוך רשימה סופית של הנושים: עליידי פירסום חודעה בעתונות, כי הקופה מת' פרקת וכי כל אשר לו תביעה כספית, חייב להגיש את תביעתו עד תאריך מסוים. מרכז הסתדרות המורים עשה כלשון החוק, פירסם חודעה בבטאון זה החינוך, בה הו' דיע כי המועד האחרון להגשת תביעות לקופה המתפרקת הוא ה' 31 בדצמבר 1958. היתה זו מודעה קטנטנה, שהופיעה של' שה שבועות בלבד לפני המועד הסופי, בעמוד האחרון של הבטאון, אשר טבעה בים של מודעות דומות. רק מורים מעטים הבינו מה משמעותה המדויקת של אותה מודעה, ועל כן בהתקרב היום האחרון להגשת התביעות היה מספר המורים שהיו שו תביעה כמעט אפסי. במרכז הסתדרות המורים החלו רוקמים תוכניות מה לעשות עם הכסף הרב שיאסר בקופה, אחרי שבעלי החוב יאבדו את זכותם החוקית לתבע. אלא שה' 31 בדצמבר לא עבר בשלום. ידעה קצרה במערב הזעיקה את המורים. כהרציען החלה הסתערות המונית על משי' רדי הסתדרות המורים. אלפי מורים, אשר 1.8 מיליון הל"י נוכו ממשכורותיהם הי' דלות כמאל שנים ארוכות, רצו להבטיח כי כספם לא יוצא מהם במיזמה.

הצ'קים בדרך. לילה אחד לפני שנועד לפוג מועד הגשת התביעות, נערכה ישיבה של מרכז הסתדרות המורים עם ועדי הי' מורים בבתי הספר השונים. היתה זו ישיבה שיערותית, שנקראה להסביר לנציגי המורים את תוכניות הסתדרותם לעתיד הקרוב. תחת זאת הפכה להתקוממות המונית של המורים נגד נציגיהם. עסקני הסתדרות המורים הי' עמידו פני נעלבים, דרשו מן המורים לבטל את תביעותיהם ובמקומן להגיש תביעה מרוכזת למפקדי הקופה, באמצעות הסתדרות המורים — הצעה שנתקבלה לבסוף, יחד עם שורה של החלטות פשרה. המועד הסופי להגשת תביעות נדחה לשלושה חודשים.

השבוע, כאשר נשאל שלום לוי, המזכיר הכללי של הסתדרות המורים, מה יקרה אחרי מועד זה, השיב: „זאת לא הדחה האחרונה. עוד יהיו הרבה דחיות“. אך בהד החינוך של ה' 19 במרץ נאמר בפירוש, כי המפרקים יסיימו את עבודתם ב' 31 ב' מרץ. כאותה ידיעה נאמר כי מרכז הסתדרות